

MANTANA 4

Občasník pro individua a individuality

Vydává Horoklub Chomutov

Ročník 7, číslo 3

Říjen 2004

A skoč...

Abychom navázali na tuto nově založenou rubriku z minulého čísla, tak uvádím několik zajímavých počínů našich „Horoklubáků“ a „Horoklubaček“, u kterých jsem buď osobně byl, nebo nebo mi je někdo bonznul. A protože o holkách to bylo minule, tak dnes to bude o chlapácích. Ale protože holek není nikdy dost (vid', Broňku), tak tedy budiž i o nich.

KVĚTUŠKA, PIVETKA A KYSLÍKOVÁ DIETA

V polovině července se Květuška s Pivetkou ocitly ve spárech Milana Tyrana (jak s oblibou říkají). Při dovolenkovém vandru Francií došlo i na věhlasné Chamonix a pověstnou montblanskou žulu. Rychlým útokem bez aklimatizace obě zdolaly (spolu s náma chlapama) dvěštre metru vysokou jižní stěnu Auguille du Midi 3840 m, krásnou a těžkou Rebufatovou cestou, klasifikace 6+. A že kyslíku se v těžkých pasážích nedostávalo, to můžu odpřisáhnout. Nicméně, holky lezly výtečně, plynule a rychle, takže nám ostatní smíšená družstva mohla jen závidět, jaké to máme šikovné veverky.

LETOPARD A TERMINÁTOR

Cituji SMS, která mi přišla 4.9. 2004 během mé dovolené ve Francii. „Zdar hombre! Tak dnes mě konečně po mnohonásobném obléhání pustil Kopejtkův Terminátor v Orasině! Hurá! Letoš.“ Takže, kdo neví, Terminátor je jeden z nejtěžších boulderů v našich kvakohvozdech, v tomto případě v Orasině. Jedná se o střechovitý převis na Věž u Cesty. Boulder je asi 7 m vysoký, bez zajištění, klasifikace 7+. Pozor! Tato cesta rozhodně není pro trpaslíky!!! Navíc prvovýstupce Kopejtko byl v době prvovýstupu „devítkář“, a tak ty „lehčí“ cesty čísloval spíš jen orientačně, většinou zaokrouhlil směrem dolů. Proto tahle cesta nemá moc přelezů. Možná se jedná o první přelez po prvovýstupu vůbec. Takže gratulujeme našemu udatnému předsedovi a vzkazujeme: „Kup si boulderчатку! Na vozembouchy je tu Atom!“ J

SVINČO A PLOTNA SNŮ PO PĚTI LETECH

Letošní sezónu jsem zasvětil osvětě kadaňské enklávy lezců o našich méně navštěvovaných oblastech. A tak po dokončení jednoho společného prvovýstupu v Kotvině jsme

O Z N Á M E N Í

V sobotu 18.září 2004 svázali svá lana manželským uzlem **Berušky** (Míra Beránek a Květuška Mudráková). Svatební dar Horoklubu se stal nepřehlédnutelným monumentem svatby.

s Berym a Květuškou vtrhli z legrace do nepřehlédnutelné „Plotny snů 8-“ na Hlavním masívu. A mně se podařil k mému úžasu RP přelez na první pokus. Po shlédnutí deníku jsem zjistil, že to bylo téměř přesně 5 let po té, co jsem cestu lezl za Kopejtkem, když jsme ji tehdy vytvořili. Tato cesta, původně Jířův projekt, je sice dělána shora, ale zato nabízí neopakovatelné plotnové sekvence po mikrolístkách, které doslova loupou nehty. Ani psychický náboj tahle cesta nepostrádá, což pocítíte zejména při cvakání druhého nýtu. Vzhledem k odlehlosti oblasti a k obtížnosti cesty předpokládám, že se mi povedl jeden z mála RP přelezů této cesty. Akorát je blbý, že si vlastní cesty musím většinou přelézat sám. Že bych dělal takový hnědky?

[Svinčo]

Výcvik HK mládeže v Perštejně a na Bořeni!!

Tak jako každým rokem v březnu se rozlézáme v Perštejně.

Už máme v HK lezecky vyspělé jedince. Mezitím, co jsem rozvěšoval lana na lehčích cestách pro začátečníky (Perštejnská, varianta na Ischias apod.), vyvedli Pavel s Vojtou Fugasův přelud, Erichův sloup, Špinavou, Vánoční, Netopýra). Těžkou Mravenčí na Levý jižní pilíř si dali jako bonbónek, ale vylezli. HK nám letos věkově postaršil a „rodí“ Horoklubu další perspektivní dobré lezce.

Další sobota byla věnována okrajovkám, Skalkám. Pěkně zleva doprava a vše, jednu cestu po druhé. Než jsem přišel, Pavel vyvedl Karlovarskou, Kamenné slzy a Netáhlo s odsednutím, bylo cca 5 °C nad nulou, zima na prsty.

V dubnu se nám prodlužují večery a HK se opět vrátí do Perštejna od 15.4. již každý čtvrtek, kdy dolezeme zbývající cesty a zopakujeme ty nejhezčí.

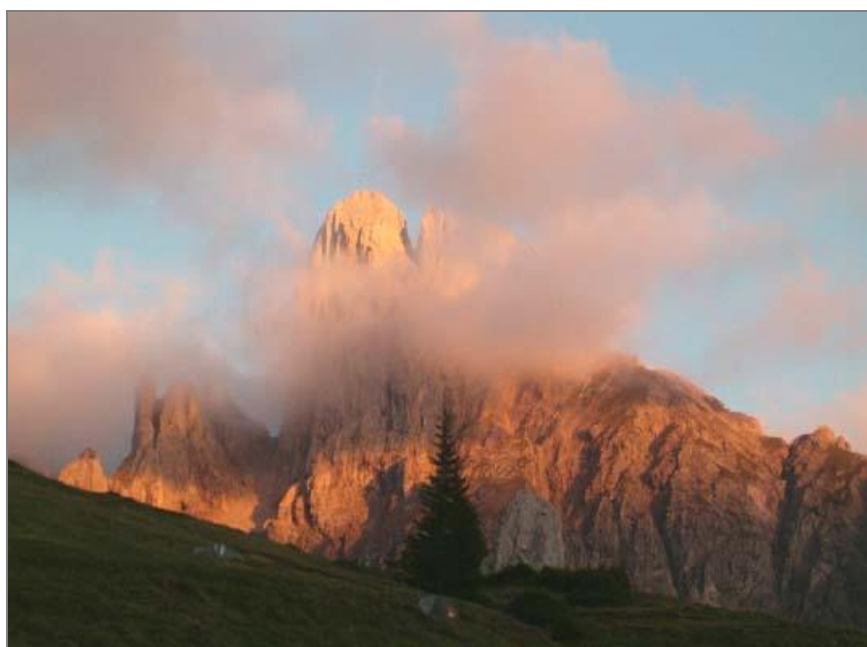
3. dubna jedeme na Bořeň, kde v Jižním amfiteátru a na Nádvoří zahajujeme výcvik v nepískovcových regionálních skalních oblastech. Po Bořeni přijde Kozelka a Svatošky. Na Nádvoří a jeho spárách nacvičujeme lezení na prvním konci lana a zakládání všech známých postupových jisticích prostředků. Na Čimě a pilíři Hubeňoura to má pokračování pro zkušenější, velice dobře se tu nacvičuje zakládání stoperů až do 30 m výšky pilířů.

Ale to až příště.

[Bohouš]

VESELÝ VÝLET - 12. – 18. 9. 2004

Bischopsmütze foto: V. Štork

ÚČASTNÍCI : **Vladimír Kancelářskej Štork, Josef Pepíno Kotyk, Pavel Párek Suchopárek, Roman Mony Maňásek**

Neděle

Po mé výtečné „navigaci“ dorážíme do našeho působiště – pohoří Hochschwab – až za tmy. A protože navíc crčí z nebe voda, nelámeme to a přespáváme na parkplacu u Bodenbauera. Celou noc hlučí jeleni a neznámí skřeti poskakují kolem stanů.

Pondělí

Časně zrána, ještě za tmy, už stoupáme na loučku Traviesalm (1260 m). Mračna se trhají a mezi ustupujícími cáry mlhy vystupují krásné, sluncem ozářené vrcholky hor. Na loučce přebalujeme, nepotřebnosti ukrýváme ve smrčích a pokračujeme ve stoupaní k nástupu na Wetzsteinkogel.

S Monym si vybíráme 300 m cestu

Wetzsteinplatte za 6- a na Pepína s Kancelářským tím pádem zbyla c. Hui buch za 7-. Pepíno není naštěstí zvyklý o klasifikaci uvažovat, kde se postaví ke skále, tam leze. Nutno říci, že klasifikace odpovídá a obě cesty jsou poměrně dobře zajištěny nýty.

Na vrcholu si s Monym lebedíme a posléze sestupujeme na loučku, kde stavíme stany. Nemáme žlící, jedinou mají kluci a ti přijdou dle propočtů za tmy. Vnikáme tedy Pepínovi do útrob bágla a jsme překvapeni, že i on již propadl pulturistice*. Nejvíce nás zaujal zřejmě nefunkční tříkilový otvírák na konzervy předválečné výroby a tajemná lahvička neznámého obsahu s nápisem „odstraňovač těžkých nohou“. V obavách o končetiny zázračnou tinkturu raději vracíme zpět. Nutno podotknout, že ani sám Pepíno tekutinu nikdy neužil.

Úterý

Jsme úplně kožený. Vzhledem k mizerné předpovědi na další dny však musíme něco spáchat. Stoupáme k „nedalekému“ Hochschwabu (dále jen Šváb) a Kancelářské celou cestu tvrdí, že si musí najít jiný kamarády a že tohle už pro něj není. Kluci se sápu nějakou osmidélkovou trojkou na vrchol Švába a my se pinožíme pětidélkovou cestou na Westliche Edelspitze – významnou věž oblasti. Zpočátku nás pronásledují Kékešové**, ale zanedlouho jim unikáme. Jejich dolez na vrchol už si vychutnáváme z nedaleké chaty u pivka (s limonádou).

Pepíno s Kancelářským se vracejí přirozeně téměř za tmy utahaní jako sáňky a náš barvitý popis zlatavého pěnivého moku přivádí zejména Láďu k lehké depresi až netečnosti.

Středa

A chčije a chčije. Nejde to říci jinak. Sestupujeme a míříme směrem Gosaukamm. V pátek má být azúro.

Čtvrtek

A chčije a chčije. Jde to říci i jinak, ale papír by to neunesl. Před rozbřeskem už stoupáme na Stuhlmalm a po

Foto:samospošť

jedenácté již ležíme ve stanech, nasloucháme monotónnímu bubnování kapek a trénujeme na Patagonii***. V odpoledních hodinách mne z tréninku vyrušilo podivné zurčení a šplouchání. Po louce, kde v poklidu leželo před několika hodinami jen několik roztomilých kravinců, uhání potok odnášející vše živé do údolí. Kluci trénují opravdu tvrdě, prakticky stanují v potoce a ani to s nimi nehne. Jsou to fakt tvrdáci. Nakonec se však přeci jen klubají ven a přenášejí obydlí k nám, zkušenějším. Pak už je do rána klid.

Pátek

Zákopčaník nelhal, nebe je poseto hvězdami a to je znamení. Vyrážíme. Kancelářské s Pepínem mají vyhlédnutou nějakou 300 metrovou hranu a odtud přechod přes několik vrcholů s příšernými německými názvy, ale s o to krásnějšími výhledy, jak káže průvodce. Bohužel, ještě než dosáhli vrcholových partií, celé pohoří se zahalilo do mračen a viditelnost se až do pozdních večerních hodin pohybovala na hranici 10 m.

Já s Monym máme už mnoho let v merku pětisetmetrovou Ostkante na Geisterkogel. Průvodce o ní doslova říká: klasická, málo vyhledávaná cesta s divokými scenériemi pro skutečné labužníky s několika málo přelety ročně. Klasifikace 5-, prvovýstup uskutečněn v r. 1938.

Před prvovýstupci smekám klobouk. Každá z délek je minimálně o stupeň těžší, některé délky v horních partiích stěny jsou více než vzdušné a v celé cestě jsou jen 4 skoby. Klasikům a

dobrodruhům vřele doporučuji. Skutečně krásné, divoké a těžké lezení s krásnými výhledy na dominantu oblasti – Bischopsmütze, o kterých se nám však může pouze zdát.

Večer se scházíme všichni na velice příjemné Stuhlmalmhütte a vychutnáváme až do dna několik europülitrů. Mimochodem chatař je správnéj chasník.

Sobota

Předpověď počasí je vynikající, tak jedeme domů. Cestou už jen zastavujeme v několika infocentrech Pepínovi, který je šíleným sběratelem všeho, co na cestách potká, razítkem počínaje a alpským kravincem konče. Stuhlmalmhütte

*pulturistika – nová adrenalinová aktivita, kterou „objevil“ před několika lety chomutovský rodák a člen Horoklubu Antonio Pultario Baltazar. Jedná se o bezduché chození po horách s obrovským, těžkým batohem, jehož obsah musí vykazovat jistý stupeň neúčinnosti (cca 80%). Nový sport má blahodárný vliv na psychiku a posiluje zejména páteř a menisky.

**Kékeš – v horolezecké terminologii příslušník maďarské národnosti. Podle nejvyšší hory Maďarska Kekes (1015 m).

***trénink na Patagonii – zpravidla několikadenní nečinnost ve stanu doporučující se zejména před cestou do Patagonie a přilehlých oblastí.

[Párek]

Ve dnech
23.-24.10.2004
se koná již 6.ročník

**Festiválku
přírodních
sportů a
cestování**

v Jesenici u Rakovníka.
Více informací .na internetu :
<http://www.sweb.cz/festivalek/>

Španělsko

2.4. sobota, odjezd dopoledne směr Cheb - jedeme v kuse celé Německo, Francii - Provans a spíme kdesi na odpočívadle.

3.4. neděle, ráno v 8 hodin jsme v Barceloně, prohlídka Gaudiho katedrály a drobná snídaně.

Pokračujeme do první oblasti kterou je La Mussara asi 50 km na SZ od Barcelony.

Dospíváme, obhlížíme lezení, vaříme... atd.

4.4. velikonoční pondělí! Vstáváme před východem slunce, jdu fotit a na pomlázku.

V noci foukalo, a tak máme plný stan žlutého prachu! Štěpán Havelka skučí, že je to tady jako na severočeské šachtě. Šupačka proběhla v pohodě, snídáme a kujeme plány, kdo a s kým co poleze. Pomalu se rozcházíme do skal. Lezeme cesty za 5, nejtěžší cesty 6a, 6b.

5.4. úterý, lezeme cesty vesměs 6a, 6b.

6.4. středa, ráno je pod mrakem a opět vítr, ale během dopoledne se otepluje. Někteří jdou na vrcholové skalisko, někteří lezou. Jdu s Otákem Stejnarem, Štěpánem Havelkou, Rikym a Káťou do jeskyně v sektoru Follet. Dolez do ní je cestou Monse za 5. Děláme oheň, opékáme chleba a klobásy, fotíme krajinu, je naprostá pohoda. Navečer se loučíme z La Mossarou a odjíždíme po prašných cestách asi tři hodiny zvláštní pustinou až do skalní oblasti Šourána.

Perfektní oblast na ostrohu velkého kaňonu. Nad vesnicí středověký hrad nebo spíš zbytky strážní tvrze. Protože opět fouká a poletuje hromada prachu, stěhujeme se do

8.4 pátek, lezeme cesty na seznámenou vesměs 6a maximálně 6c. Večer jsme poseděli v hospůdce u vína a kytary.

9.4 sobota, odjíždíme směr Montanejos (asi 100 km od Castellonu), hledáme spaní, vodu, obchody... atd. Odpoledne jdu s Otou Štejnarem na ryby. Máme spoustu tloušťů a zážitků, například jsme viděli vodní užovky, ondatry a pižmovky vodní. Večer se restují ryby a kecáme u piva.

10.4 neděle, lezeme v sektoru Pared Negra. Vesměs cesty 6a, 6b a 6c. Navečer se rozhodujeme pro odjezd do oblasti Chulilli (asi 60 km od Valencie na SZ), dojíždíme tam navečer v 22.00. Hledáme tábořiště.

12.4 úterý, lezeme několik cest 6a až 6c. Odpoledne odpadáme vedrem jako mouchy...

13.4 středa, někteří lezou, já s Otou a Štěpánem jdeme opět na koupačku do údolí, pereme a holíme se. Putujeme po okolí. Odpoledne dokupujeme chléb i zeleninu a vyrazíme dále na jih do města Ifah. Za tmy nacházíme bezva kemp přímo ve městě u moře. Je to bývalá parcela, ruiny domu, bazén, všudypřítomné kočky, ale přímo pod útesem Peñon de-Ifah, který je naším cílem.

14.4 čtvrtek, Peñon de-Ifah je rezervace, hora je opět vápencová a zvedá se přímo z moře a měří nádherných 330 metrů! Od dubna do května se leze pouze v JV sektoru. Cesty od 50 do 300 metrů. Jdeme s Otou Štejnarem na vrchol, úchvatné... moře, ptáci, lodě, pod vámi město a v pozadí hory!

Slaňujeme 100 metrů do cesty Polvos Magicos, kde se setkáváme s přáteli Havelkou a Ludkem Urbanem, jdoucími zespoda. Jsou zde také Italové a Angličani. Pěkný

Z CHORÝCH MOZKŮ

- Copak jsem nákej voayerista, abych všechno platil? (**Bery při placení útraty na horské chatě v Ablonu, Francie 2004**)
- Tady si fakt nemůže člověk ani to hovno udělat sám! (**Květuška v ranním stadiu ponorkové nemoci, Annecy, Francie 2004**)
- Stejně jsme někde v prdeli! Já neviděl skobu, už ani nepamatuju. (**Bery při výstupu na Pain de Sucre, Francie 2004**)
- S evropskou uníí stejně všechny tyhle malé kluby zaniknou a nakonec všichni skončíte u nás v CAO Děčín! (**Zip na podzimním lezení na Bořni, 2004**). (*Poznámka redakce: Jestli myslel ten náš, tak je fakt chorej!*)
- To víš, když není háro, nemůže být ani fáro! (**Svinčo, Perštejn 2004**)
- Tý vole! My se snad z tý dovolený i vrátíme! (**Bery vítězoslavně po sestupu z Pain de Sucre, Francie 2004**)

jedné hradní místnosti, zde nefouká, klenba nad hlavou, oheň, povídáme si až do půlnoci.

7.4 čtvrtek, protože jsme se už delší dobu řádně nemyli, jde nás pár do údolí k říčce udělat důkladnou očistu. Voda je perfektní jsou tu i ryby, i raci, pereme prádlo, sluníme se a pak razíme proti proudu. Je to nádherná krajina - nad hlavou kaňon, který začíná u řeky žulovým podložím, pak jsou červené pískovce, dále pás slepenců a teprve nahoře vápenec, to vše asi 250 výškových metrů! Nacházíme soutěsku s vodopádem, nacházíme zavodňovací kanál asi 1,5 km dlouhý. Fotíme a pomalu šlapeme kolem rozbořeného stavení nahoru. Pod vápenci vede naučná stezka asi na 5 hodin chůze. Je tu rozhodně co obdivovat.

blázinec... Večer spřádáme plány na 8 délkovou cestu za 6a z roku 1987.

15.4 pátek, ráno ve 3 hodiny začíná pršet. Je po plánech a balíme se k odjezdu domů.

Nakujeme ve Valencii potraviny a už ho valíme po dálnici do Barcelony. Kluci se střídají v řízení, na silnicích je dost často vidět bouračky...

17.4. neděle, v 1.30 jsme opět v Chebu .

Sestava: Jiří Šťastný, Luděk Urban, Petr s Drahuškou, Pavel Kopecký, Vladka Jaegerová.

Druhý Ford tranzit: Riky, Káťa, Dědek Havelka, Meky, Oták Štejnár.

Ujelo se asi 4 200 kilometrů, 11 bivaků a mraky lezeckých cest.

S pozdravem Václav MEKY Hajný

ZDRAVOTNICKÝ SEMINÁŘ INSTRUKTORŮ

na Blatinách u Brna 4. – 6.června 2004.

Zúčastnili jsme se já s Jirkou, protože jsme chtěli „povzbudit“ své vědomosti. Naše „já“ utrpělo totiž menší prohru v minulém semináři v lednu v Krkonoších, kde nás asi 23 z 25 neprošlo novým testem ze zdravotní péče. Přestože do té doby jsme si mysleli, že naše znalosti jsou uspokojivé.

A v Blatinách se dařilo. Trojice lékařů přímo sloužících na záchraně nebyla pouhými teoretiky, ale hlavně znalci problematiky a praxe. Dali nám zabrat a jsem jim za to vděčen. Promítali, vysvětlovali, předváděli prakticky, dokládali příklady i fotkami z praxe. A do nás to „natloukli“. A vždy krátce po výkladu všichni z nás, všichni jednotlivě, si ověřovali získané poznatky v praxi. A předváděli své „umění“ na kamarádech, navzájem. Mělo to veliký pamatovací efekt. Nikdo neusínal při dlouhosáhlých několikahodinových přednáškách. A takzvaně dostal „to“ každý z nás „do rukou“, vyzkoušel si. Nikdo z nás sem nepřišel jako zelenáč bez znalostí. Ale byli jsme větší měrou teoretici. Tady jsme dostali možnost naučit se „trochu“ z praxe přímo od lékařů od fochu, ze záchranky.

Jak byl seminář nabitý? V pátek sraz v 17.00 hod na Blatinách a od té doby až do půlnoci přednášky, praktické ukázky a praktické zkoušení na vlastních kamarádech. Sobota začínala v 8.00 ráno po snídani a kromě pauzy na oběd a večeri se opět „jelo“ až do 24.00 hod. V neděli dopoledne jsme již byli zkoušeni „naostro“, kdy naše trojice doktorů na nás „házela udičky“ – neplánovaně se jeden či druhý či třetí skládali na zem a předváděli různé a mnohé zdravotní problémy, úrazy a komplikace. A naší starostí bylo poznat, diagnostikovat, ošetřit. Vše pokračovalo venku na zahradě, kde byla neúnavně dvojicemi frekventantů „týrána“ umělá žena „Andula“. A nic nám nedarovali. Ve spolupráci s Jirkou při „uměleckém“ dýchání z huby do Anduly a masáži srdce 15:2, jsme oba po cca 25 minutách zjistili, že je to silně na fyziku zachránce. O kus dál probíhaly zkoušky dialogem a dotazy na situace z teorie. Na třetím pracovišti byly zase prakticky předváděny úrazy i s průvodními stavy a komplikacemi a jejich diagnostikování, ošetření.

Nedělní odpoledne jsme nestrávili v kostele nebo na pláži koupaliště. Ale po „ostrém“ telefonátu do chalupy vyrazili pod skálu na Drátník. Zde nám naši doktoři velmi zdařile nasimulovali úrazy po pádu dvou horolezců. A naše doktorka kontrolovala organizační i praktické úsilí nás všech podílejících se na záchraně těch dvou. Fotografie dokládají, že jsme si poradili, přestože v praxi je to jiné než na učebně. A podařilo se. Byli jsme spokojeni my. Byli spokojeni naši „trapiči“, naši doktoři. Díky jim jsme ve svých znalostech opět dál a každá taková zkušenost posunuje naše sebevědomí a klid při našich dalších horolezeckých cestách do hor. Víme, čeho se vyvarovat a víme, co v takových případech dělat.

[Bohouš]

P.S. – Pro práci a výcvik mladých lezců v Horokroužku mě tato skutečnost „postrčila“ k úmyslu zdokonalit a více se věnovat první pomoci v horách, hlavně po praktické stránce. A s praktickými náhodně navozenými „průsery“ v tělocvičně při tréninku.

Přednášející :

MUDr. Jana Kubalová
MUDr. Pavel Neumann
MUDr. Martin Honzík

Za Horoklub se zúčastnili :

Jirka CHOSÉ Šťastný
Bohouš BOBEŠ Dvořák

20 let vrcholové knihy na Kryštofu

Vrcholová kniha na Kryštofu jest nejstarší knihou v námi spravovaných skalách, avšak její léta byla letos málem sečtena.

Ale popořádku. Někdy v červnu mi přišla od Leonarda esemeska, že knížka je úplně promočená a shnilá. Skutečně ji v tomtéž stavu o čtrnáct dní později na vrcholu nacházím. Je mi nanic z lidské (horolezecké) lhostejnosti či nepozornosti? Jen zde na Kryštofu jsem našel otevřenou krabici a v ní znehodnocenou knížku již v r 1996. Podobně dopadly letos i knížky z Vladuliny vyhlídky, ze Sfingy a dříve z Prstů. A to nemluvím o těch zmizelých (Kočka, Mnich, ...).

Ale zpět ke Kryštofu. Ta knížka, nebo alespoň zápisy z ní, se musí zachránit! Vždyť ta knížka odráží kus historie této unikátní věže a zdejšího lezení vůbec. A tak již podruhé ji vezu domů, kde ji v noci dvě hodiny suším fénem a posléze tři neděle pomaloučku dosušuji, aby se nezkroutily listy. Vrcholovou knihu se mi podařilo protentokrát zachránit a znovu svázat. Něco ze statistiky: VK založil Václav Meky Hajný dne 5.5.1984 ještě jako člen HO VJŠ Jirkov.

Počet jedinců vystoupivších za 20 let na Kryštofa (ať již jednou či vícekrát) je 123 jedinců, z toho 69 jedinců je nějakým způsobem spojeno s tábory pořádanými v nedalekých Kryštofových Hamrech. Do r. 1996 se jednalo o letní pionýrské tábory a v poslední době věž navštěvují členové Skautského střediska Úhošť. Od r. 1999 se zde začínají objevovat i němečtí lezci, zejména Jenz Schulze.

Nejvíce návštěv v dosavadní historii VK zaznamenal A. Oborný (22), Pavel Suchopárek (19), Z. Malý (13), R. Kučera (10), O. Pípla, V. Hajný, Petr Suchopárek, J. Merha (7), J. Schulze (5), L. Dvořáček, P. Rybář (4), J. Kotyk, P. Suchopárková, Z. Pelc (3), V. Štok, P. Hyke (2) - tato statistika návštěv se zabývá pouze lezci, nikoli účastníky taborů.

Nejlezenější je samozřejmě Stará cesta, již dosahují většinou vrcholu účastníci taborů. Další cesty jsou seřazeny podle počtu přelezů za 20 let (pouze cesty vedoucí až na samotný vrchol). Následuje:

- § **Sportovní cesta s 36 přeazy (ať už lanovým družstvem či solo)**
- § **Usměvavá s 21 přeazy**
- § **Kombinovaná s 10 přeazy, přičemž poslední v r. 2000**
- § **Májová s 6 přeazy, poslední v r. 2000**
- § **Václavská s 6 přeazy, poslední v r. 2000**
- § **Další se 4 přeazy, poslední v r. 1999**
- § **Samotářská s pouhými 2! přeazy za 15 let (prvovýstup uskutečněn 19.5.1989, první přeaz 14.9.1994)**
- § **Svatební košile – prvovýstup v r. 2001, nemá přeaz**
- § **Přepadová c. – prvovýstup v r. 2001, nemá přeaz**
- § **Vzpomínka na Romana – prvovýstup v r. 2002, nemá přeaz**

To je vše. [Párek]

Soutěž fotografií – Poslední slanění

Na posledním slanění VV pořádá soutěž "O nejhezčí fotku roku" a pravidla pro rok 2004 jsou:

Téma: Horolezectví (lezci na horách, ledu, sněhu, skály, skalkaři, přátelství na laně a horská příroda)

Formát: minimálně 13x18, doporučujeme 20x30 cm

Snímky: černobílé nebo barevné, negativní i digitální fotografie

Počet: max. 5 snímků od jednoho autora

Porota: všichni účastníci slanění

Soutěžní snímky můžete předávat Broňkovi, nebo je přinést přímo na slanění. Do soutěže nebudou zařazena dílka nesplňující výše zmíněná kritéria. Autoři tří nejúspěšnějších snímků obdrží věcné ceny. **Vaše fotografie mohou být vybrány na druhou výstavu fotografií Horoklubu, která se koná v březnu 2005!!!**

[Broněk]

24. a 25. dubna 2004 – Jarní metodika HOROKLUBU

Začínající lezci musí zvládat a zde předvést a vyzkoušet si několik praktických dovedností a návyků i znalostí (testy) nutných k bezpečnému provozování lezeckého sportu.

Takže v Perštejně jsme viděli, jak:

- chytají pád pneumatiky (zastupující lezce)
- nouzově slaňují (za smyčku)
- přelaňují Tyrolským traverzem
- jümarují po laně vzhůru, pak přestoupí do jiného lana
- předvádějí pohyb a sebejištění po ferratě (tj. ocelovými lany jištěná vysokohorská cesta)

V neděli v tělocvičně:

- záchranu spadlého kamaráda, prvolezce (tj. zafixování, vylezení, zajištění, spuštění, 1. pomoc)
- totéž u druholezce (vytažení kladkostrojem k sobě nahoru)
- nouzové slanění tzv. Dülferem
- odskočení (pád) ze stěny do ferratické brzdy
- odskočení (pád) od stropu tělocvičny, do „rukou“ kamaráda
- předvedení vázání cca 14 uzlů
- teoreticky i prakticky 1. pomoc v horách

Text a foto Bohouš

Věže na Chomutovsku

KOMÍNOVÁ VĚŽ

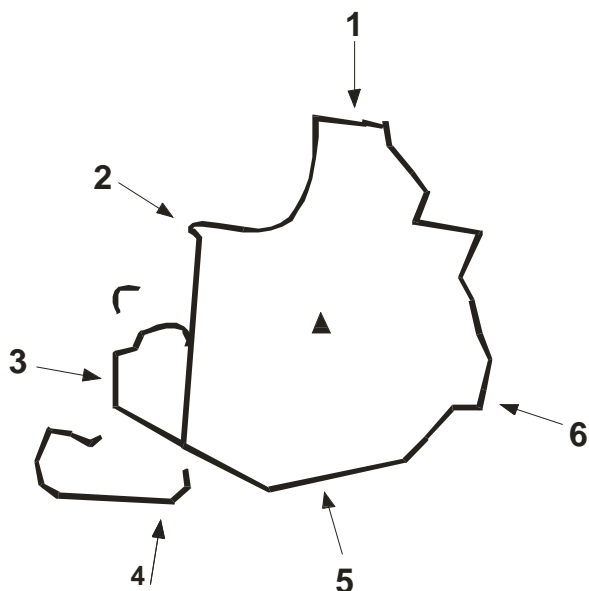
Komínová věž jest další skalní útvar lezecké veřejnosti víceméně neznámý. Vždyť první cesty zde vznikly teprve na podzim roku 2002 a pravděpodobně se zde nelezlo ani nikdy dříve. Samozřejmě vyjma snadné náhorní cesty. Množství cest je omezené a kvalita skály dosti mizerná. Připočteme-li k tomu fakt, že věž leží v prudkém svahu mimo veškeré cesty, tak dále necht' čtou jen opravdu vášniví milovníci Krušných hor.

Komínová věž se nenalézá dosud v žádném průvodci. Nejsnazší přístup je asi z údolí Vesnického potoka tekoucím mezi masívy Jedlové a Jezerky. Stoupáme-li po lesní cestě ku hrázi přehrady, odbočíme asi 300 m před ní prudce doleva v místech, kde je svah prořatý výraznou brázdou sezónního toku. Vlevo od brázdy cca 300 m nad cestou se věž nalézá. Z cesty není vidět!

Věž je ukryta v mohutném bukovém lese. Z údolí je její výška cca 16 m a z náhorní strany je přístupná jedničkovým terénem přes mohutné naskládané bloky. Vrchol je nepohodlný a prost jakýchkoli výhledů. Spodní část údolky a celá S stěna je silně rozrušena.

Na vrchol se dá vystoupit šesti směry včetně normálky. Všechny cesty vznikly 23.10.2002 krom cesty středem údolní stěny, kterážto byla označena jako projekt a dolezena 2.8.2004 bratry Párky a Z. Šišovskou. Jedná se o nejtěžší cestu. Dále stojí za zmínku snad již jen cesta Klárce K vedoucí rovněž údolní stěnou poněkud vlevo. Tato cesta je nejhezčí.

V nejbližší době bude na vrcholu umístěna vrcholová kniha.

KOMÍNOVÁ VĚŽ

- 1) Náhorní cesta 1.
- 2) Krátká hranka 4-; **Pavel Suchopárek, 23.10.2002**
- 3) Podzimní romance 4-; **Pavel Suchopárek, 23.10.2002**
- 4) Klárce K. 3+; **Pavel Suchopárek, 23.10.2002. Stěnou, výše spárou v L části údolní stěny na v.**
- 5) Kostice 6; **Pavel Suchopárek, Petr Suchopárek, Z. Šišovská, 2.8.2004. Středem údolní stěny přes převis a n.v.**
- 6) Domino 3; **Pavel Suchopárek, 23.10.2002. Lámavé!!!**

A zde je malý test pro krušnohorské kvakerské fajnšmekry. Hádej, hádej, kvakoši, kde se nachází tato kvakerská lahůdka? Správné odpovědi zasílejte prostřednictvím SMS do kvakerské centrály.

P.S. Párku, ber to jako zábavnou formu protokolu o prvovýstupu. Přeji pěkné polezení! *M*

Z chorých mozků

Láďa lezoucí na fousu s batohem: **Ty vole, to klouže jako svině!**

Pepíno o 40 m nad ním: **Láďo, stůj na těch nohách, dyť tobě to musí stát samo s tím těžkým batohem.**

Ftip

Víš proč se kámen nesměje? Protože je tvrdej.

HOROKLUBÁCKÝ BĚH (VÝŠLAP) NA JEDLÁK - 851 m n.m.

Jelikož se v posledních ročnících Baltazar Cupu projevil značný nedostatek „Pulturistů“, rozhodli jsme se tedy přizpůsobit současnému trendu lehkých expedic v alpském stylu a pro letošní rok vyhlašujeme první ročník nového závodu na sousední kopec Jedlová hora (horolezci důvěrně přezdívaný Jedlák).

Tento jedinečný závod pořádá Horoklub Chomutov dne **20. listopadu 2004** a půjde v něm o jediné: překonat sám sebe! I ti, co jim rychlé kmitání nohou nedělá dobře, se této akce mohou zúčastnit a na vrchol mohou v poklidu dojít. I tato účast se počítá.

Prezentace účastníků je od **10.30** hod před koupalištěm ve Vysoké Peci, **START je v 11.00** hod. Trasa je libovolná, **CÍL se nachází na vrcholu Jedlové hory u vysílače, kde bude zajištěno i velmi lehké občerstvení.**

Startovné činí symbolickou 1 Kč.

První tři doběhnuvší v každé kategorii (muži, ženy) obdrží jedinečný pamětní list a tatrunku, ale ani ostatní nebudou ochuzeni o bolavé nohy a neopakovatelné zážitky. Kdo si chce i zalézt, vercajk s sebou. Přeprava matroše na vrchol zajištěna.

Tím to ale nekončí!!! Akce bude kvalitně zakončena v restauraci hotelu Lesná, kde je zamluven sál a zajištěno vydatné občerstvení (v ceně startovného). Na hotelu je možné přespat za 180,- Kč na osobu, takže nemusíte spěchat domů a můžete s námi oslavit významná jubilea tří našich členů.

Vřele jsou zváni i příslušníci sousedních blízkých, méně blízkých či vzdálených oddílů.

Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se a přežít

[Párek]

Provozní hodiny HOROKLUBU

na umělé stěně gymnázia Kadaň:
Provoz již začal od 1. října 2004!!!

Členové :

Pondělí	17:00 – 19:00
Středa	20:00 – 22:00
Pátek	17:30 – 19:30
Sobota	17:00 – 19:00
Neděle	17:00 – 19:00

Horokroužek :

Úterý	17:00 – 19:00
Čtvrtek	16:00 – 18:00

Volný vstup na stěnu mají pouze členové Horoklubu, kteří zaplatili členské příspěvky za rok 2004. Ostatním zájemcům bude umožněno 3x navštívit stěnu zdarma za doprovodu člena Horoklubu.

Lezení na prvním konci je dovoleno jen těm lezcům, kteří mají splněnu základní metodiku Horoklubu. Neuznávají se průkazy ČHS.

ZDOBENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

Již tradiční zdobení vánočního stromečku pro zvířátka se bude stejně jako minulý rok konat na chalupě „**Lesů ČR**“ ve **Vykmanově** v sobotu **18.12.2004**. Hlavní organizátor Broněk a spousta dalších lidiček bude na chalupě už v pátek odpoledne, takže přijďte.

Přístup na chatu je od silnice z Perštejna do Horní Halže, když se v ostré zatáčce nad Vykmanovem odbočí doleva na lesní cestu se zákazem vjezdu. Od silnice cesta trvá cca hodinu. Na chalupě je spaní, kuchyňka, teplá voda, krb. Nezapomeňte na buřtíky, dobroty pro zvířátka a hlavně veselou náladu.

Za přespání bude vybírán poplatek a teplý spacák je nutností. Pro děti se vytopí jedna místnost.

MANTANA ✓ horolezecký občasník ✓ vydává **HOROKLUB** Chomutov ✓ Adresa klubu : HOROKLUB Chomutov, Husova 2806/83, 430 03 CHOMUTOV, tel.474/624068 ✓ e-mail klubu : horoklub@horoklub.cz ✓ e-mail mantany : mantana@horoklub.cz ✓ webové stránky klubu : <http://www.horoklub.cz> ✓ webové stránky metodiky : <http://horometodika.webpark.cz> ✓ sazba : Microsoft® Word 97 ✓
U P O Z O R N Ě N Í - nadále bude občasník MANTANA k dispozici na schůzi, na klubu, na umělé stěně, na internetu nebo bude zaslán mailem.

